

ning blandt de Arbejdere, som trænge til Beskyttelse paa Grund af den Forurettelse, de lide, naar vi møde her med vore Lovforslag, saa ønsker han, vi skulle forandre dem efter de Ansuelser, som gøre sig gældende fra andre Sider her i Salen, og at vi ikke skulle møde her Aar efter Aar med de samme Paragraffer for at høre de samme Indvendinger mod dem, saa blive vore Lovforslag Paradedyr. De ærede Medlemmer, som have siddet her en lidt længere Mærrelse end det ærede Medlem fra Aalborg, og navnlig den ærede Regering, maa føle sig i højeste Grad trængte af det Paradedyr, han her trækker frem. Hvor mange hundrede Lovforslag have vi ikke set Aar efter Aar, ja undertiden i 10 Aar har det ærede Medlem kunnet finde dem paa Tingets Bord, Paragraf for Paragraf, og det fra Regeringens Side, som dog har alle mulige Ting til Raadighed for at kunne omarbejde Lovforslagene uden at være Genstand for Kritik af de Herrer. Men har Regeringen eller de, der paa dens Begne have været med til at arbejde paa disse Forslag, taget mindste Hensyn til den Kritik, der ellers kan være fremkommen, ved at forandre sine Paragraffer? Nej, de have, med det ærede Medlems Udtryk, mødt frem med Paradedestene, lagt dem frem paa Bordet Aar efter Aar, og det har været Lovforslag, der maatte have behandlet mindre Ting af mindre Interesse end det Lovforslag, vi her tillade os at fremsætte. Det er ikke det første Lovforslag, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, hvis han ikke ved det, som vi have fremlagt paa Tingets Bord med de samme Paragraffer, og det skal heller ikke blive det sidste, det tør det ærede Medlem være overbevist om. Men dette, at vi Aar efter Aar ere blevne ved med paa Tingets Bord at fremlægge de samme Principper og de samme Paragraffer, har ført til, at dette Ting og Lovgivningsmagten i de senere Aar ere komne til at vedtage adskilligt vedrørende Forfølgelsesloven, som de maatte ikke vare komne til, hvis vi ikke paa det Omraade havde været med til at bryde Banen ved vore imaa Lovforslag, der ganske vist bestandig have indeholdt de samme Paragraffer, selv om det ikke er blevet os, der have forandret vore Love i Henshold til de Herrer's Principper. Seg synes, at det ærede Medlem maa indrømme mig, at det er lidt loblig stærkt at forlange af os, som staa paa et principielt forfælsigt Standpunkt, at naar han eller hans Meningssjæller — han har jo ikke kunnet gøre det før, da han ikke har været her i Tinget før — have underkastet vore Lovforslag Kritik, at vi saa skulde springe over til de

Herrer og sige: Gud bevares, vi rette os fuldstændig efter Dem og omarbejde vore Lovforslag. Saa vilde vi jo blive et med de øvrige Medlemmer her i Tinget, og saa vilde vi ikke saa noget ud af det til Fordel for det, vi ønske. Til at repræsentere den Retning, som det ærede Medlem repræsenterer lige over for Arbejderbeskyttelsen, have vi sandelig Medlemmer nok her i Tinget, vi behøve ikke at gaa over til dem, der er nok i Forvejen, og det ærede Medlem har suppleret dem paa en Maade, som jeg fra mit Standpunkt selvfølgelig maa beklage. Seg kan ikke andet end forundre mig over, at det ærede Medlem har skrevet saa meget om udenlandst Arbejderbeskyttelse og derved har delagtiggjort os i de Kundskaber, han sidder inde med i den Retning, ikke kan forstaa, at vi ikke kunde komme til det samme. Nu oplyste det ærede Medlem os jo om, at i England gælder omtrent det samme, som vi her forlange ved vort Lovforslag, hvor kan det saa være, at det ærede Medlem ikke kan være med til at lade det gælde her i Landet? Man taler om, at vi have mødt med Hjerte, ikke med Hjærne, jeg kunde fristes til at sige: Gud, hvor Engländerne maa være dumme, lige saa godt som vi. Da det ærede Medlem har læst saa meget af Forhandlingerne i Fjor om dette Lovforslag, har han maatte ogsaa set, at jeg den Gang gjorde den Bemærkning, at den engelske Regering har været saa human og omsorgsfuld at tage Hensyn til de Forlangender, som Arbejderne i England have stillet om at saa dette Forhold paaagtet. Regeringen har taget Hensyn dertil, og det ærede Medlem ved maatte — det ærede Medlem studerer jo engelske Arbejderbeskyttelsesforhold, og jeg vil i hvert Tilfælde haabe, at det ærede Medlem bliver ved dermed — at man i England har forlangt dette Spørgsmaal klaret og ordnet, saa vidt jeg ved paa samme Maade, som vi foreslaa det, og at man har kunnet adoptere det der paa en anden Maade end her, fordi man der har en Regering, som paa Forhaand indser det rigtige i de Krav, som Arbejderne stille, og som paa Forhaand ønske dem ordnede. Seg ved nu ikke, hvad det ærede Medlem mener om vore Forhold herhjemme, naar han siger, at det vil være fuldstændig umuligt for Regeringen at have nogen Mening om, hvad der betales i Afford- og Daglønsvris i Almindelighed. Hvor kan man da vide det i England? Er man da saa meget klogere derovre? Har Regeringen der saa megen mere Kundskab og Dannelselse eller er den bedre i Stand til at sætte sig i Forbindelse med de Apparater, der behøves